

## 4 John Dowland

### LÁTTAM HÖLGYEM ZOKOGNI (I SAW MY LADY WEEP)

Láttam Hölgym zokogó  
Bánatban, büszke-messze  
Szép szeme tőkélye ágya.  
Orcája színig fájdalom,  
De elhidd, ily bú több szívet hódít  
mint vígság csábvarázsa.

Erénnyé vált a keserűség  
Bölcsé a Láz, a könny gyönyörre.  
A csönd bármi szónál ritka elmésemb.  
Sóhajtásból szövi énekét,  
Melynek mindent lágyít bánat-édese:  
Bút szerelemmel együtt tölt szívembe.

Ékebb bárminél,  
Mit e világ mutat, időben szűnj, bánts!  
Elég, elég, örömtelt orcád túlragyog.  
Tudd: könny a szívnek gyilkosa;  
Küzdj, ne légy bajnoka búnak,  
Mi szépséged bukását szaporítja.

## JER ÚJRA! ÉDES SZERELEM SZÓLÍT (COME AGAIN, SWEET LOVE DOTH NOW INVITE)

5

Jer újra, édes szerelem szólítja  
Bájjaid, mik tartózkodnak  
Gyönyör jussom nyújtani:  
Látni, hallani, érinteni, csókolni,  
Ismét édes vonzalomban veled halni.

Jer újra, szűnjön gyászom  
A mostoha kicsinylés miatt;  
Elhagyatva, búsan, sóhajtozva  
Ülök, sírok, enyészőn halok  
Gyilkos kínba, örök nyomorúságba.

A nap, mi ragyogását nyújtja  
Fintorával imígy lankaszt  
Gátat emel utamba.  
Mosolya forrás, hizlalja gyönyöröm;  
Gyötrelmem télvize a fintora.

Éji szendergésem álommal teli,  
Árad szemem patakként.  
Szívem nem örvendezteti  
Mások lelte siker és kéj.  
Jussom szélvész: ezt jelzi.

Hűségem bár örök igaz lehet  
Szíve mégsem enyhül,  
Bájjából mit se kínál nekem.  
Szeme lángol, szíve gránit  
Se könny, se igazam nem érinti.

Édes Szerelem, vedd sebző nyilad  
Ő szívét nem járja át;  
Hisz' annak, kit átjárt,  
Vessződnél tüzesb könnyes jaján  
Ő diadallal kacag.

## 6 MEGBOCSÁJTJA-E VÉTKEM? (CAN SHE EXCUSE MY WRONGS?)

Erény köpenyében vétkeim megbocsájtja?  
Nevezzem jónak, ha bizton szívtelen?  
Tiszták a tüzek mik füstbe vesznek?  
Dicsérjem a levéldísz, hol gyümölcsöt nem lelek?

Nem, nem! Hol árnyak állnak test helyett  
Sebződsz, ha látásod homályos.  
Hűlt szerelem: homokba írt szó,  
Vagy buborék, mely tova úsz a vízen.

Sebzeni hagyod magad bár  
Látod: jóvá semmit se tesz?  
Ha nem győzől akarátán  
Sose hoz gyümölcsöt szerelmed.

Volnék oly alant, hogy nem várhatok  
Égi gyönyörre, mit eltart tőlem távol?  
Mert fennkölt, vágyam is ily magas:  
Ha megtagad így, bárki is mit várhat?

Bár az értelemnek hagyna utat  
Minek szándéka: szerelem igaza!  
Édes, tégy boldoggá, nyújtsd ezt nekem,  
Vagy szűnj késlekedni, ha halnom kell!

Ezerszer könnyebb halni,  
Mint élni ily kíngyötörten:  
Emlékezz, Édes: én voltam ki  
Derúvel hunytam ki érted.

## HULLJ KÖNNYEM (FLOW MY TEARS)

7

Hullj könnyem, hullj forrásodból!  
Örökkön számúzve, hadd gyászoljak,  
Hol éji, sötét madár zengi bús hírét  
Ott engedj élnem elhagyatva!

Hunyj ki hiú fény, ne ragyogj tovább!  
Éj sem lehet olyannak elég sötét,  
Ki utolsó esélyét keserűn bánja.  
A fény csak kitarja szégyenét.

Keservem sosem könnyül,  
Hisz a szájalom elszökött.  
Könny, sóhaj, nyögés fosztja  
Bágyadt napom minden örömét.

Boldogság legfentebb tornyából  
Jószorom levetették;  
Jussom félés, bú s fájdalom;  
Járna, mi elhagyott: a remény.

Hallga! sötétben lakó árnyak,  
A fényt tanuljátok megvetni!  
Boldog, mily boldog, ki pokolban  
a világ utálatát nem érezi.

## 8 VÍVJAK-E SZÓKKAL LÁGYÍTANI? (SHALL I STRIVE WITH WORDS TO MOVE?)

Vívjak-e szókkal lágyítani  
Ha tettem se kíséri méltó figyelem?  
Beszéljek, bár örömet nem fog okozni,  
Se szíves hallgatásra nem lelek?

Ó, kín, bárha hasztalan,  
De zaklatott bánatát felfedi:  
Sebem egyedül Ő ismeri csak  
Bár Ő se fogja gyógyítani.

Minden kín végez egyszer, ha  
lassan próbázta tűrésünket.  
Bárcsak az idők fura útja  
Elhozná Őt e szerelemnek.

A vihar elül végül mind,  
Mért ne hagyná Ő is oda fintorát?  
Édes Szerelem, kezét segítsd:  
tegyen vonzalmamra koronát.

Fájlaltam s szerettem Őt  
Senki mást nem imádtam.  
Jer, drága öröm, teljesítsd vágyam.

HADD, LAKOZZAM ÉJSÖTÉTBEN  
(DOWLAND–BYRD: QUEENE'S ALMAN  
- IN DARKNESS LET ME DWELL)

9

Hadd, lakozzam éjsötétben, fájdalom talaján,  
keservem tető a boldog fényt elzární tőlem,  
körbe könnyes, márványfekete fal zokog,  
dalom csikorgó pokolhang, elűzze jótét álmom.  
Síromnak búmmal párban vetem ágyam  
Élőn engedj halnom, míg a vég meglátogat.

(Fordította: Villányi G. András)

